

[Tom Behnke]

beslutningsforslag nr. B 3 fra SF blev vedtaget, som er grundlaget for dette lovforslag fra justitsministeren.

Ved afstemningen om nr. B 3 var Fremskridtspartiet meget positivt indstillet og stemte da også for beslutningsforslaget, og derfor vil Fremskridtspartiet også stemme for det af justitsministeren fremsatte lovforslag nr. L 92.

Hele argumentationen for, hvorfor vi støttede beslutningsforslaget, kan man læse i Folketingstidende 1989-90, sp. 2628 ff., sp. 9044 ff. og sp. 9716 ff., hvorfor jeg kort skal tilkendegive Fremskridtspartiets argumenter for at stemme for.

Det er åbenlyst for enhver, at den eneste måde, man kan holde øje med, at politikerne ikke handler hen over hovedet på borgerne og endda i nogle tilfælde imod borgernes ønsker, er ved at have offentlighed i forvaltningen. Det er kun ved indsigt i sagerne, borgeren har reel mulighed for at se, hvad der sker bag de lukkede døre. Hvis ikke politikerleden skal kamme fuldstændig over, er det vigtigt, at borgeren til stadighed holdes orienteret om og får så vid adgang som overhovedet muligt til at følge med i, hvad der rører sig i forvaltningerne.

I bemærkningerne til lovforslaget prøver justitsministeren på side efter side at forklare, hvor skadeligt det vil være at gennemføre dette lovforslag, samtidig med at han forsøger at undskylde, at han er nødt til at fremsætte lovforslaget. Imidlertid mener jeg, at justitsministeren fanger sig selv på det ene ben flere gange i løbet af teksten. I lange sætninger og til tider utydelige vendinger godtgør ministeren, at selv om dette lovforslag bliver gennemført, så er der rigelig dækning i den øvrige del af lovgivningen for, at virkelig hemmelighedskrævende dokumenter forbliver hemmelige, indtil forhandlingerne er afsluttet og man kan frigive dem.

Dette lovforslag er således ikke revolutionerende på nogen måde, men blot et lille skridt i retning af større åbenhed, så borgerne kan følge med i, hvad der sker inden for det forvaltningspolitiske område.

Jeg forstår godt de usikre ministre, som hidtil har haft mulighed for at komme hjem med tårevædede øjne og fortælle den undrende befolkning, at de sandelig gjorde, hvad de kunne, men der var ikke nogen af de andre stygge ulve i EF, der ville lytte. Det er slut med dette forslag. Nu får vi nemlig alle mulighed for at kontrollere,

om det virkelig var tilfældet, eller om den enkelte minister blot var uforberedt, da han mødte op.

Mine udtalelser kan naturligvis resultere i en mindre ministerstorm, men dertil er kun at sige, at de ministre, som altid er godt forberedte, intet har at frygte og med god samvittighed kan støtte dette lovforslag, hvorimod de mindre godt forberedte lige så naturligt vil protestere. Det minder vist lidt om H. C. Andersens eventyr »Kejserens nye Klæder«.

Jette Pors (CD):

Da vores ordfører ikke kan være til stede, skal jeg ganske kort henvise til det, som vores ordfører, hr. Duetoft, sagde i sin tale under behandlingen af beslutningsforslag nr. B 3. Han sagde, at CD fandt det meget vigtigt, at der er offentlighed omkring arbejdet i EF. Vi mener, det er logisk med samme offentlighed i EF-sager som i sager internt i Danmark.

Jeg skal ikke kommentere det, der blev sagt af ordføreren for Fremskridtspartiet, men sige, at CD mener, at man vil gøre det lettere for danskerne at følge med i, hvad der sker i EF, ved at støtte forslaget.

Lovforslaget indeholder en del teknik, så jeg skal slutte med at tilkendegive, at CD vil medvirke positivt under udvalgsbehandlingen og håber, forslaget kommer hurtigt igennem.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg tror ikke, at der er nogen, der er uenige i, at en passende grad af offentlighed om, hvad offentlige myndigheder foretager sig, er nødvendig og påkrævet og også vigtig for offentlighedens muligheder for at følge udviklinger i vigtige sager. Det er der ingen principiel uenighed om. Uenigheden når vi først, når vi kommer længere ned og skal trække grænserne for, hvad der mere præcist skal være undergivet aktindsigt, og hvad der ikke skal være det.

Det Radikale Venstre stemte som regeringsparti dengang imod SF's beslutningsforslag, og vi er fortsat meget betænkelige ved konsekvenserne af det forslag, der ligger her.

Det, der bliver problemet, som jeg ser det, er, at det kan skade danske interesser, hvis det forberedende arbejde med at afklare en dansk holdning til EF-sager offentliggøres. Der kan være og vil i en række vigtige EF-sager være betydelige vurderingsforskelle imellem forskelli-